

strany (§ 128 druhý odstavec c. ř. s.), to však nedává žalobkyni ještě práva, by si do tohoto nesprávného postupu procesního soudu stěžovala, neboť jde o první prodloužení lhůty, lhůta nová původní lhůtu nepřekročuje a v takovém případě je rekurs do prodloužení lhůty vyloučen (§ 141 c. ř. s.). Za tohoto stavu věci měl býti rekurs odmítnut již soudem první stolice (§ 523 c. ř. s.) a poněvadž se tak nestalo, nezbylo než tak učiniti ve druhé stolici (§ 526 c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Podle protokolu o prvním roku ze dne 23. května 1927 povolil soud žalovanému pro odpověď na žalobu lhůtu tři neděl do 13. června 1926, celkem tudíž lhůtu 21 dnů. Usnesením ze dne 24. června 1927, doručeným žalovanému dne 8. července 1927, prodloužil soud lhůtu tu do 15. července 1927, tedy o 32 dnů. Není proto správným názor napadeného usnesení, že lhůta nová nepřesahuje lhůtu původní. Z jeho odůvodnění nelze seznati, od kdy rekursní soud novou lhůtu počítal. Počítal-li ji snad ode dne jejího povolení (24. VI.), či dokonce ode dne doručení povolujícího ji usnesení straně (8. VII.), byl by způsob počítání mylný. Nesprávnost jeho názoru plyne již z úvahy, že by jinak bylo lze zabezpečiti sebe delším překročením původní lhůty neodporovatelnost, kdyby její prodloužení bylo — ať již k obmyslnému návrhu strany nebo bez něho — povoleno až onoho dne, od kterého do konce nové lhůty neuplynulo více dnů, než činila lhůta původní. Nutno proto, jak ostatně již plyne z pojmu »prodloužení«, počítati novou lhůtu ode dne, jímž původní lhůta končila a jenž takto činí nezměnitelný základ výpočtu lhůty nové.

Čís. 7372.

K osvědčení lze použití i listinného důkazu rozsudkem nenabytým dosud právní moci.

(Rozh. ze dne 1. října 1927, R I 799/27.)

K návrhu Jana I-a povolil soud první stolice proti Marii I-ové prozatímní opatření ku zajištění peněžité pohledávky. Rekursní soud vyhověl rekursu odpůrkyně potud, že učinil povolení prozatímního opatření závislým na složení jistoty navrhovatelem.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu navrhovatele obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 274 c. ř. s. (§§ 78, 402 ex. ř.) lze použití k osvědčení, výmouc přísední výslech stran, všech průvodních prostředků, tudíž i li-

stinného důkazu rozsudkem nenabyvším ještě právní moci. I když rozsudek ještě nenabyl právní moci, může okolnost, že soud na základě sporného jednání a provedených důkazů nabyl o jsoucnosti jisté skutečnosti takové přesvědčení, že o ně opřel svůj rozsudek, postačovati, by skutečnost ta mohla býti i mimo oblast sporu pokládána alespoň za pravděpodobnou. Nesejde na tom, zda se spor, v němž soud nabyl přesvědčení, týkal týchž stran, z nichž se jedna dovolává rozsudku jako osvědčovacího prostředku, či zda se týkal jiných stran, neboť jde jen o to, zda soud onu nyní osvědčovanou skutečnost vůbec měl za osvědčenou či nikoli. V projednávaném případě zjistil krajský soud v rozsudku ze dne 4. února 1926 po provedení důkazů listinami, svědky a výslechem stran, že Marie I-ová ve své žalobě tvrdila neprávem, že jisté pohledávky, které dlužila společně s Janem I-em, zaplatila sama i z části připadající na něho, že je v pravdě vůbec nezaplatila, nýbrž že on sám je zaplatil celé, tudíž i z části připadající na ni. Zjištění to je v souvislosti se skutkovými vývody prvního soudu, o něž se opírá, dostatečným základem, aby podle něho mohlo býti pokládáno za pravděpodobné, že stěžovateli tímto způsobem vznikla nyní jím zažalovaná a prý ohrožená pohledávka na vrácení jím za ni zaplacené částky. Měl ji rekursní soud proto neprávem za nedostatečně osvědčenou.

Čís. 7373.

Pokud nelze při označení podniku společnosti s r. o. použiti výrazu »lidový«.

(Rozh. ze dne 1. října 1927, R I 809/27.)

Rejstříkový soud vrátil opověď společnosti »Lidová Pekárna, zapsaná společnost s r. o.« k doplnění mimo jiné v tomto bodu: Dopisem ze dne 18. února 1927 oznámila správní komise obchodní a živnostenské komory v Praze, že nesouhlasí se zápisem zvoleného znění firmy do obchodního rejstříku, ježto znění to neodpovídá předmětu podniku, který neliší se v ničem od jiných podniků tohoto druhu, označení »Lidová« bylo by označením reklamním, které není způsobilé k zápisu do obchodního rejstříku, nevyhovuje tedy navržené znění firmy předpisu § 5 první odstavec zákona o společnostech s r. o. a nutno proto zvoliti nové znění firmy, jež upravití je tak, by odpovídalo cit. zákonnému předpisu; při tom se upozorňuje, že označení »zapsaná« jest ve firmě společnosti s r. o. vůbec nepřipustným (srov. cit. již § 5 zák. o společnostech s r. o.). Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Podle § 5 zákona č. 58/1906 ř. zák. má býti věcná firma společnosti s r. o. vzata z předmětu závodu a musí tudíž k němu věcně poukazovati. Zvolený výraz »Lidová« při předmětu ohlášeného podnikání (pekárně) neodpovídá tomuto požadavku, neboť není zvláštního důvodu pro toto bližší označení, když se jedná o provozování živnosti, jejíž výrobky budou jako výrobky jiných pekáren prodávány komukoli,